E-postada Sert Eleştiri ve Fesih

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	09.12.2025	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/6650	2025/9689	İş K. 25/II, İş K. ek 3, İş K. geçici 8, Anayasa 26, Anayasa 153, TBK 153

ÖZET

Yönetim kuruluna gönderdiği eleştiri e-postası nedeniyle işten çıkarılan işçi için AYM ifade özgürlüğü ihlali bulmuştu. Yargıtay, bireysel başvuru ile yeniden yargılama arasında zamanaşımının işlemediğini belirterek ıslahla artan tazminatların reddini bozdu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/e-postada-sert-elestiri-aym-ihlali-sonrasi-zamanasimi-2025-9689/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2025/6650 E. , 2025/9689 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 9. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/1180 E., 2025/1596 K.

İLK DERECE MAHKEMESİ : Nazilli İş Mahkemesi

SAYISI : 2024/321 E., 2025/72 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verilmiştir.

Davacı vekili tarafından temyiz incelemesinin duruşmalı olarak yapılmasının istenilmesi üzerine, işin duruşmaya tâbi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 09.12.2025 Salı günü tayin edilerek taraflara tebligat gönderilmiştir.

Duruşma günü davacı vekili Avukat ... ile davalı vekili Avukat ... duruşmaya geldiler.

Duruşmaya başlanarak hazır bulunan avukatların sözlü açıklamaları dinlendikten sonra duruşmaya son verildi.

Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin davalı Şirkete ait işyerinde 28.09.1998 tarihinde işe başladığını, müvekkilinin son ücretinin brüt 3.370,00 TL olduğunu, müvekkilinin özveriyle işini yaptığını, ancak davalı Şirket tarafından terfi ettirilmediğini, yeni personellerin birkaç yılda terfi ettiğini ve zam aldığını, işyerinde personel kayırmacılığının olduğunu, müvekkilinin bu durum ile ilgili yöneticilerine bu aksaklıkları, haksızlıkları, adaletsizlikleri içeren e-postalar gönderdiğini, müvekkilinin hiçbir cevap ve sonuç alamadığını, bunun üzerine müvekkilinin Yönetim Kurulu üyelerine e-posta gönderdiğini, gönderilen bu e-posta nedeniyle iş sözleşmesinin işveren tarafından feshedildiğini, müvekkilinin Şirket yöneticilerinin şahsına ya da şirketin kurumsal yapısına herhangi bir söz söylemediğini, müvekkilinin seçtiği atasözünün hakaret içermediğini, eleştirel düşüncenin ifade biçimi olduğunu belirterek kıdem ve ihbar tazminatının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının kullanmış olduğu kelimelerin hakaret içerdiğini, davacının yazdığı e-posta içeriğinde ifade özgürlüğü ve eleştiri sınırlarını aştığını, kullanılan üslubun ölçülü olması gerektiğini, davacının mevcut e-postasını düzeltme ihtiyacı ile yeni bir e-posta gönderdiğini kabul etmekle ölçüyü kaçırdığını ikrar ettiğini savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İHLAL KARARINDAN ÖNCEKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. İlk Derece Mahkemesi Kararı

İlk Derece Mahkemesinin 18.10.2018 tarihli kararı ile; davacı tarafından gönderilen e-posta içeriğinin değerlendirilmesinde, her ne kadar diğer cümleler eleştiri kapsamında rahatsız olunan durumun dile getirilmesi olarak değerlendirilebilecek ise de "bokla yapılan sidikle yıkılır derler. ... enerji de işler bok' la yapılıyor sidikle yıkılmaya mahkumdur." ifadesinin eleştiri sınırlarını aştığı, bu ifadenin hakaret içermesi nedeniyle eleştiri sınırının üstünde kalacağı, bu nedenle işveren tarafından iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

B. İstinaf

İlk Derece Mahkemesinin 18.10.2018 tarihli kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin 11.10.2021 tarihli kararı ile; davacı tarafından atılan e-posta içeriğinin değerlendirilmesinde, her ne kadar diğer cümleler eleştiri kapsamında rahatsız olunan durumun dile getirilmesi olarak değerlendirilebilecek ise de "bokla yapılan sidikle yıkılır derler. ... enerji de işler bok' la yapılıyor sidikle yıkılmaya mahkumdur."

ifadesinin eleştiri sınırlarını aştığı, bu ifadenin hakaret içermesi nedeniyle eleştiri sınırının üstünde kalacağı, bu nedenle işveren tarafından iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiği gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine kesin olarak karar verilmiştir.

IV. ANAYASA MAHKEMESİ KARARI VE İHLAL KARARINDAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bireysel Başvuru ve Anayasa Mahkemesi Kararı

Kesin olarak verilen karara karşı davacı tarafın Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunması üzerine Anayasa Mahkemesinin 17.07.2024 tarihli ve 2021/53760 Başvuru No.lu ve kararı ile; başvurucunun sıralı amirlerine yaşadığı sorunları iletmesine karşın sonuç alamaması nedeniyle haklı fesih nedeni olarak kabul edilen ifadeleri içeren e-postayı gönderdiğini, işverenin başvurucunun kullandığı sözleri kaba ve rahatsız edici bulduğu, bununla birlikte başvurucunun değer yargısı niteliği taşıyan bu ifadeleri kullanmasındaki temel amacın işverenlere yönelik bir hakaret değil uğradığı haksızlıklar hususunda farkındalık yaratmak olduğu ve başvurucunun bunları Kurum işleyişini nitelemek için kullandığı, haklı fesih nedeni olarak kabul edilen bu ifade, içerdiği kelimeler nedeniyle sosyoekonomik olarak daha yüksek seviyelerdeki bazı çevrelerde kaba olarak nitelendirilse dahi bu ifadenin toplumun bir kesiminde vahim ve kabul edilemez işleri eleştirmek amacıyla kullanıldığının da bilindiği, ayrıca söz konusu ifadelerin taşıdığı kabalığın on dokuz yıl gibi uzun sayılabilecek bir süre Şirkete emek ve mesaisini harcayan, buna karşın haksızlığa uğradığını düşünen başvurucunun agresif anlatımının bir parçası olduğu, bir iş sözleşmesinin feshinin temel hak ve özgürlüklerin ihlaline neden olmaması için iş ilişkisinin devam ettirilmesini imkânsız kıldığı değerlendirilen ve doğrudan en ağır yaptırıma bağlanmış olan bu sebeplerin işverence ve daha sonra denetleme yapan ilk derece mahkemelerince hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde ortaya konulmuş olması gerektiği, buna karşın başvurucunun iş sözleşmesinin sonlandırılmasında ve buna bağlı olarak tazminat talebinin reddedilmesinde feshin son çare olması prensibinin değerlendirilmediği, 4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 25. maddesinin aşırı bir yoruma tâbi tutularak düşünce açıklamalarının dolaylı sınırlandırılmasına dayanak yapıldığı ve derece mahkemelerinin 2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın (Anayasa) 26. maddesinde güvence altına alınan ilkelere uygun hareket etmedikleri, bu nedenle başvurucunun Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmiş ve ihlalin sonuçlarının giderilmesi için yeniden yargılama yapılmasına ve dosyanın İlk Derece Mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

B. İlk Derece Mahkemesi Kararı

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; Anayasa'nın 153. maddesinin "Anayasa Mahkemesi kararları yasama, yürütme ve yargı organlarını, idare makamlarını, gerçek ve tüzel kişileri bağlar." hükmünü içerdiği, bu itibarla yapılan incelemede e-posta içeriği incelendiğinde davacının, işverenin kişilere ve topluma yararlı çok sayıda faaliyette bulunduğunu ifade ettikten sonra kendisinin de bir parçası olduğu Kurumun işleyişini eleştirdiği, bu bağlamda kullanılan sözlerin muhataplarının şahsına sarf edilmiş hakaret içerikli ifadeler değil kurumsal işleyişe ilişkin değer yargısı içeren eleştiri mahiyetinde ifadeler olduğu, bu nedenle davacının iş sözleşmesinin haksız feshedildiği ve davacının kıdem ve ihbar tazminatına hak kazandığı, fesih

tarihinin 23.05.2017, dava tarihinin 16.03.2018, ıslah tarihinin ise 09.01.2025 tarihi olduğu, kural olarak fesih tarihi olan 23.05.2017 tarihine 10 yıllık zamanaşımı süresi eklendiğinde 23.05.2027 tarihinde zamanaşımı süresinin sona ereceği, ancak 7036 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun geçici madde 8/2 hükmüne göre, zamanaşımı süresinin 25.10.2017 tarihinden sonraki kısmı 5 yıldan uzun olduğundan 25.10.2022 tarihinin zamanaşımı süresinin sonu olduğu, bu tarihe arabuluculuk sürecinde geçen ve Covid-19 salgını döneminde duran süreler eklendiğinde zamanaşımının tamamlandığı tarihin 08.02.2023 tarihi olduğu, ıslah edilen taleplerin zamanaşımına uğramaması için 08.02.2023 tarihine kadar talep edilmiş olması gerektiği, somut olayda ise ıslah dilekçesinin 09.01.2025 tarihinde sunulduğu, davalı tarafça süresinde ıslaha karşı zamanaşımı def'inde bulunulduğu, buna göre dava dilekçesinde talep edilen miktarlarla sınırlı olarak dava konusu tazminatların kabul edilmesi gerektiği gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

C. İstinaf

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı davacı vekilince süresinde istinaf başvurusunda bulunulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; İlk Derece Mahkemesinin vakıa ve hukuki değerlendirmesinde usul ve yasaya aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Anayasa Mahkemesi kararında tespit edilen ihlalin sonuçlarını gidermek için gerekli işlemlerin yapılması gerektiğini, ihlal kararı sonrasında yeniden yargılama yapıldığını, yeniden yargılamada tahkikata geri dönüldüğüne göre zamanaşımı yönünden de tahkikatın yapıldığı ana dönülmesi gerektiğini,

2. Yapılan yargılamada yeni bir hak ihlaline daha sebep olunmaması gerektiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, dava konusu kıdem ve ihbar tazminatının zamanaşımına uğrayıp uğramadığı noktasındadır.

Zamanaşımı, alacak hakkının belli bir süre kullanılmaması yüzünden dava edilebilme niteliğinden yoksun kalmasını ifade eder. Bu tanımdan da anlaşılacağı üzere zamanaşımı, alacak hakkını sona erdirmeyip sadece onu eksik bir borç hâline dönüştürür ve alacağın dava edilebilme özelliğini ortadan kaldırır. Bu itibarla zamanaşımı savunması ileri sürüldüğünde, eğer savunma gerçekleşirse hakkın dava edilebilme niteliği ortadan kalkacağından, artık mahkemenin işin esasına girip onu incelemesi mümkün değildir.

Zamanaşımı; bir borcu doğuran, değiştiren ortadan kaldıran bir olgu olmayıp salt doğmuş ve var olan bir hakkın istenmesini ortadan kaldıran bir savunma aracıdır. Bu bakımdan zamanaşımı

alacağın varlığını değil istenebilirliğini ortadan kaldırır. Bunun sonucu olarak da yargılamayı yapan hâkim tarafından, yürüttüğü görevinin bir gereği olarak kendiliğinden göz önünde tutulamaz. Borçlunun böyle bir olgunun var olduğunu, kanunda öngörülen süre ve usul içinde ileri sürmesi zorunludur.

Zamanaşımı başlangıcına esas alınan kıdem tazminatı ve ihbar tazminatı hakkının doğumu işçi açısından iş sözleşmesinin feshedildiği tarihtir.

Zamanaşımı; harekete geçememek, istemde bulunamamak durumunda bulunan kimsenin aleyhine işlemez.

4857 sayılı Kanun'un "Zamanaşımı süresi" kenar başlıklı ek 3. maddesinin ilgili bölümü şöyledir:

"İş sözleşmesinden kaynaklanmak kaydıyla hangi kanuna tabi olursa olsun, yıllık izin ücreti ve aşağıda belirtilen tazminatların zamanaşımı süresi beş yıldır.

a) Kıdem tazminatı.

b) İş sözleşmesinin bildirim şartına uyulmaksızın feshinden kaynaklanan tazminat.

..."

4857 sayılı Kanun'un geçici 8. maddesi şöyledir:

"Ek 3 üncü madde, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra sona eren iş sözleşmelerinden kaynaklanan yıllık izin ücreti ve tazminatlar hakkında uygulanır.

Ek 3 üncü maddede belirtilen yıllık izin ücreti ve tazminatlar için bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce işlemeye başlamış bulunan zamanaşımı süreleri, değişiklikten önceki hükümlere tabi olmaya devam eder. Ancak, zamanaşımı süresinin henüz dolmamış kısmı, ek 3 üncü maddede öngörülen süreden uzun ise, ek 3 üncü maddede öngörülen sürenin geçmesiyle zamanaşımı süresi dolmuş olur."

Somut uyuşmazlıkta davacı taraf iş sözleşmesinin haksız olarak feshedildiğini ileri sürerek kıdem ve ihbar tazminatlarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir. İlk Derece Mahkemesince davacının iş sözleşmesinin haklı nedenle feshedildiği gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş; bu kararın davacı tarafça istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince istinaf başvurusunun esastan reddine kesin olarak karar verilmiştir. Davacı taraf verilen kararın ifade özgürlüğünün ihlali niteliğinde olduğunu ileri sürerek Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunulmuştur.

Anayasa Mahkemesi yukarıda belirtilen gerekçe ile Mahkemece verilen kararın davacının ifade özgürlüğünün ihlal ettiği gerekçesi ile ihlalin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasına karar verilmiştir.

İhlal kararı üzerine yeniden yapılan yargılamada İlk Derece Mahkemesince davacının iş sözleşmesinin haksız olarak feshedildiği kabul edilerek ıslaha karşı zamanaşımı def'i dikkate alınmak suretiyle ıslah ile artırılan miktarların zamanaşımına uğradığı gerekçesi ile dava konusu

kıdem ve ihbar tazminatı dava dilekçesinde talep edilen miktarlar yönünden hüküm altına alınmıştır. Davacı tarafın istinaf başvurusu Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddedilmiştir. Bu karar sonrasında davacı tarafın dava konusu tazminat taleplerini dava yoluyla talep etme imkânı bulunmamaktadır. Oysa davacı tarafça yapılan bireysel başvuru üzerine yapılan inceleme sonrasında Anayasa Mahkemesince hak ihlaline karar verilmiştir. Zamanaşımı, harekete geçememek, istemde bulunamamak durumunda bulunan kimsenin aleyhine işlemez. Bu nedenle davacının bireysel başvurusu ile Anayasaya Mahkemesinin kararı sonrasında yeniden yargılamaya başlandığı tarihler arasında zamanaşımı süresinin işlemediğinin kabulü gerekmektedir. Buna göre davacı tarafça ihlal kararı sonrasında yapılan yargılamada dava konusu tazminatların miktarı, 09.01.2025 tarihli ıslah dilekçesi ile artırılmış olup davacının iş sözleşmesinin fesih tarihi, Bölge Adliye Mahkemesi karar tarihi, arabuluculuk sürecinde geçen ve Covid 19 salgını döneminde duran süreler ile ıslah tarihi dikkate alındığında davacının kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin zamanaşımına uğramadığı anlaşılmaktadır. Hâl böyle olunca davacının kıdem ve ihbar tazminatı taleplerinin ıslah dilekçesinde artırılan miktarlar üzerinden hüküm altına alınması gerekli iken yazılı şekilde karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Davacı yararına takdir edilen 40.000,00 TL duruşma vekâlet ücretinin davalı tarafa yükletilmesine,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

09.12.2025 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.